

OCHRANNÁ ZNÁMKA

LOGOŠÍK MÁ REGISTROVANOU
OCHRANNOU ZNÁMKU.
PORUŠENÍ PRÁV Z OCHRANNÉ
ZNÁMKY JE TRESTNÝM ČINEM.

**Nedovolené poskytnutí materiálů v elektronické nebo
tištěné podobě je porušením práv z ochranné známky.**

**Za nedovolené sdílení, kopírování nebo šíření
materiálu budeme vymáhat náhradu škody podle §
268 trestního zákoníku.**

Od 1.1.2019 vstupuje v účinnost zákon 286/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

MATERIÁL JE POUZE PRO VÁS.

**Tištěné můžete dát dětem, ne však kolegyni
apod. Elektronicky nesmíte materiál jakkoliv
sdílet.**

**RESPEKTUJTE PROSÍM NAŠI PRÁCI A
AUTORSKÝ ZÁKON.**

PODMÍNKY POUŽITÍ

Děkuji, že zakoupený materiál používáte pouze k vlastní potřebě a nešíříte ho rozesíláním, sdílením či kopírováním dále.

Všechny stránky tohoto balíčku jsou chráněny autorským právem.
Toto je jednolicence – slouží pouze Vám.

CO JE POVOLENO:

- využít nekomerčně materiál pro svou vlastní potřebu (ve třídě se žáky, či v domácím vzdělávání)
- materiály dětem, se kterými přímo pracujete můžete poskytovat, avšak pouze v tištěné podobě.

CO NENÍ POVOLENO:

- poskytovat materiál dalším osobám, např. rodičům žáků, dalším učitelům na škole – Pokud se jim tento balíček líbí, požádejte je, aby navštívili náš eshop www.logosik.cz a licenci si zakoupili. (jedna licence = jeden nákup) opravňuje k využití jednou osobou. V případě využití více učitelů je potřeba zakoupit daný počet licencí – to platí zejména, pokud materiál kupuje škola.
- sdílet materiál dalším osobám, např. na sociálních sítích, zasílat emailem, nahrávat na různá úložiště, včetně školních webů atd. je přísně zakázáno.
- dále není povoleno kopírovat materiál kolegyním, rodičům, sousedům ...
- jakkoli využívat tento materiál ke komerčním účelům – na základě tohoto balíčku nesmíte vytvářet nic k prodeji nebo sdílení.

BĚHACÍ ČTENÍ
s porozuměním

JAK SE JMENUJÍ?
JAK SE JMENUJÍ?
KDO JE KDO ...

7 VARIANT AKTIVITY
KDO JE KDO ...

BĚHACÍ ČTENÍ
KVÍZ s porozuměním

MÁ VLAST

dva fonty

BĚHACÍ ČTENÍ
s porozuměním

Podzimní aktivita

barevně i černobíle

PODZIMNÍ AKTIVITY

MĚSÍCE V ROCE

60 pracovních listů určených k tisku

ČTENÁŘSKÉ LISTY

17 PRACOVNÍCH LISTŮ

BONUS - záložky

SLOVNÍ DRUH

skládačky do sešitu

barevná i černobílá varianta

do sešitu

ČTENÍ S POROZUMĚNÍM
ČTENÍ S KONTEXTEM

Včela medonosná

2 pracovní listy s vybarvováním

PROJEKT DÝNĚ

8x A4

ČTENÁŘSKÉ KARTY

2 verze - 4 varianty
pro čtenářský deník

ČTENÁŘSKÁ NÁSTĚNKA

5 druhů černobílých hřbetů k vybarvení a popsaní

ZTRÁTY A NÁLEZY

ČESKÝ JAZYK
OBČANSKÁ VÝCHOVA
ETICKÁ VÝCHOVA

14 barevných a černobílých pracovních listů určených k tisku

METODIKA PRO PRÁCI S MATERIÁLEM

Cíl a co rozvíjíme

- plynulé čtení a porozumění textu
- práci s emocemi, empatii a bezpečné chování ve škole i mimo ni
- vyjadřování vlastního názoru celou větou
- kulturu dialogu a spolupráci ve třídě

Struktura materiálu

- příběh psaný jednoduše pro 2.–5. třídu
- 10 otázek k porozumění textu
- 5 otázek k emocím a poučení (sekce „Zamysli se“)
- univerzální pracovní list RWCT: Evokace – Uvědomění – Reflexe

K čemu materiál slouží

- k tréninku plynulého čtení a porozumění jednoduchému souvislému textu
- k rozpoznávání hlavní myšlenky, klíčových informací a pořadí děje
- k bezpečnému rozhovoru o emocích a chování v běžných situacích ve škole i mimo ni
- k posílení empatie, vzájemného respektu a zdravého klimatu třídy

Výukový charakter

- materiál je připraven pro 2.–5. ročník; jazyk je záměrně jednoduchý, zvládnou ho i slabší čtenáři
- pracuje s principy E-U-R (Evokace – Uvědomění – Reflexe) a formativního hodnocení
- každý díl obsahuje tři listy:
 - Příběh – krátký, přehledný text s jasným vyústěním a pozitivním poselstvím
 - Otázky k porozumění + Zamysli se – 10 věcných otázek k textu a 5 otevřených otázek k emocím a poučení
 - Pracovní list ke čtení (RWCT) – evokace před čtením, uvědomění během čtení, reflexe po čtení, jednoduché sebehodnocení

Kdy a jak materiál ve výuce použít

- český jazyk – čtení s porozuměním, práce s odstavcem, hlavní myšlenka
- třídnické hodiny a OSV – vztahy ve třídě, empatie, domluva pravidel, řešení drobných konfliktů
- prvouka/vlastivěda, výchova ke zdraví, TV – bezpečné chování ve škole, při sportu, na cestě
- informatika – základy bezpečného chování na internetu
- suplování nebo krátké vstupy během dne
- můžete volit způsob čtení podle potřeby: společné čtení nahlas, tiché čtení, čtení ve dvojicích, čtení po rolích
- list s otázkami použijte celý nebo jen část; důležitá je odpověď celou větou a opření se o text
- sekci „Zamysli se“ využijte ke krátké, bezpečné diskusi o pocitech postavy a o tom, jaké chování je vhodné

Možnosti práce s textem

- učitel čte nahlas, žáci sledují, pak společná diskuse
- tiché čtení s tužkou: podtrhni větu, která je podle tebe nejdůležitější
- čtení ve dvojicích, „šeptané“ čtení, čtení po rolích
- „stop—otázka“ po každém odstavci: jedna nová informace, jedna otázka
- kartičky s otázkami rozmístit po třídě, žáci se volně přesouvají

Práce s emocemi a empatií

Základní pravidla bezpečné diskuse: poslouchám, nezesměšňuji, mluvím za sebe („já-věty“).

Metody, které můžete střídat:

- Teploměr emocí 0–5: jak silně postava cítila strach/radost/stesk, krátké zdůvodnění
- Emoji karty: děti vyberou symbol a řeknou proč
- Model S–P–Ř: situace – pocit – řešení
- Vennův diagram „já a postava“: co máme stejné, co jiné
- Horké křeslo: jeden žák je „postava“, ostatní kladou laskavé otázky
- Já-věty: „Cítil/a bych se..., protože... Pomohlo by mi...“
- Bezpečí na internetu a ve sportu: tři kontrolní otázky
Internet: Je to pravda? Je to bezpečné? Je to slušné?
Sport: Jsem vybavený? Zním pravidla? Víím, koho požádat o pomoc?

Diferenciace a podpora

- 2.–3. třída: kratší úseky čtení, více nápověd, ilustrace, odpovědi jedním slovem/větou
- 4.–5. třída: celé otázky, zdůvodnění, práce s citacím z textu
- Slabší čtenáři: předvýuka 3 slov, čtení s partákem, možnost diktovat odpovědi učiteli
- Rychlejší žáci: „pětílístek“, krátká rada pro postavu, mini-komiks se závěrem
- Specifické potřeby:
OVŘ – krátké věty, vizuální opora, čas na odpověď
ADHD – jasný časovač, pohyb mezi stanicemi, krátké úkoly
PAS – předem sdělit postup, využít piktogramy emocí, možnost psát místo mluvení

„Příběh dne“ – samostatná práce dětí

- ráno vyvěším příběh na nástěnku nebo do čtenářského koutku
- úkol do velké přestávky: přečíst a vyplnit 1. stranu pracovního listu
- po obědě 10 minutový kruh: sdílení hlavní myšlenky a jedné emoce
- na nástěnku dát kartičky „Moje věta dne“ s podpisem žáka

Návaznosti do dalších předmětů

- ČJ: práce s hlavní myšlenkou, přímá řeč, stavba odstavce
- Prvouka/Vlastivěda: bezpečí ve škole, na hřišti, na cestě
- Informatika: zásady bezpečného internetu
- Výchova ke zdraví a TV: férovost, pravidla a ochranné pomůcky
- Osobnostní a sociální výchova: empatie, spolupráce, řešení konfliktu

Zapojení rodičů

- krátká domácí aktivita: přečti příběh rodiči a zapiš jednu společnou myšlenku
- čtenářský deníček: jedna věta o ději, jedna o pocitu, podpis rodiče
- doporučení k rozhovoru doma: „Co by ti pomohlo, kdybys byl na místě postavy?“

Organizace a pomůcky

- vytištěný příběh a pracovní list pro každé dítě
- tužka, pastelky na vybarvení sebehodnocení
- dobrovolně karty emocí, časovač, nástěnka „Malé velké myšlenky“

Citlivá témata a bezpečné prostředí

- před výukou si projdu text a odhadnu, zda někoho ve třídě nemůže téma zasáhnout
- vždy platí pravidlo dobrovolnosti u osobního sdílení
- nabízím možnost psát místo mluvení, případně sdílet přes mluvčího skupiny

Licenční připomínka

Materiály jsou určeny pro osobní použití ve výuce. Nesmí se přeposílat ani jinak sdílet. Šíření porušuje autorská práva a ochrannou známku Logošík.

Rozvíjené kompetence (RVP – 1. stupeň)

- kompetence k učení: vyhledává podstatné informace, propojuje a shrnuje, hodnotí vlastní pokrok
- kompetence k řešení problémů: rozpozná problémovou situaci, navrhne a zdůvodní řešení
- komunikativní kompetence: vyjadřuje se srozumitelně celou větou, naslouchá, reaguje věcně
- sociální a personální kompetence: spolupracuje, přijímá odpovědnost, projevuje empatii a respekt
- občanské kompetence: dodržuje pravidla bezpečného a slušného chování ve škole, na internetu i mimo školu
- pracovní kompetence: samostatně plní zadanou práci, udržuje pořádek v pracovních listech, dokončuje úkoly
- digitální kompetence: u témat o internetu chápe zásady bezpečí a zodpovědného sdílení

MALÉ VELKÉ PŘÍBĚHY

ČTENÍ PRO CHYTRÉ HLAVY I DOBRÁ SRDCE

BAREVNĚ I ČERNOBÍLE

PRACOVNÍ LIST KE ČTENÍ

Datum:

a obrázek a dokonči věty:

informaci, kterou ses dozvěděl/a.

te napadla.

vapení] [odvaha] [

místě hlavní postavy?

Jak jsem rozuměl/a textu (za

sině / potřeboval/a jsem pomoc

(barvi počet hvězd):

8

NEJPRVE BEZPEČÍ

Velká přestávka byla plná pohybu. Na hřišti se hrála vybíjená, u prolézacek se smálo několik dětí a po asfaltu svištěly míče. Veronika běžela za balonem a koutkem oka zahlédla, jak se u klouzačky někdo svalil na zem. Kluk podklouzl o kamínek, spadl na koleno a zůstal sedět. Dlaní si držel nohu a snažil se neplakat nahlas.

Veronika zpomalila a hned změnila směr. Nejdřív se rozhlédla, jestli je kolem bezpečno. Míč letěl ještě jednou tím směrem, tak zdvihla ruku a naznačila ostatním, ať hru stopnou. Klekla si vedle kluka, ale nedotýkala se poraněného místa. Řekla jen tiché „jsem tady“ a podala mu kapesník na slzy, které se mu koulely po tvářích a trochu se uklidnit.

„Bolí to,“ vydechl kluk. Z kolena se rozlévala tenká linka krve a drobné kamínky se lepily na kůži. Veronika viděla, že hlava i ruce jsou v pořádku, žádná boule ani velká rána. Zavolala na spolužačku u lavičky, ať doběhne pro paní učitelku a lékárníčku. Sama zůstala u zraněného, aby nebyl sám. Nabídl mu, ať zkusí dýchat pomalu – nádech nosem, výdech pusou – a počítala potichu do tří.

Okolo se zvědavě tlačilo pár dětí. Veronika je poprosila, ať udělají místo. Dva spolužáci se postavili kousek opodál, aby k nim míče znovu nezaletěly. Hřiště se na tom kousku ztišilo. Chlapci se třásly ruce méně než před chvílí a přes zuby se mu prodralo nasměle „díky“.

Přiběhla paní učitelka s lékárníčkou. Opatrně zraněnému omyla koleno vodou, vyndala kamínky sterilním čtverečkem a přelepila náplastí. Podívala se mu do očí, zeptala se, jestli se mu netočí hlava, a nechala ho chvíli sedět. Veronika mu přisunula láhev s vodou.

Po pár minutách se chlapec zvedl. Opatrně došlápl, dalo se to vydržet. Došli spolu k lavičce a posadili se. Hra se znovu rozběhla, ale už bez tlačence kolem klouzačky. Když zazvonilo, paní učitelka krátce bez tlačenice kolem klouzačky. Když zastavil hru, někdo doběhl pro dospělého, shmula, co se povedlo: někdo zastavil hru, někdo doběhl pro dospělého, někdo zůstal u zraněného a mluvil klidně. Všechno přesně tak, jak má.

Veronika šla po schodech zpět do třídy s lehkým pocitem v břiše. Ne proto, že by zachraňovala svět. Jen si všimla, zastavila se a udělala první správný krok. Uložila si do hlavy jednoduché pravidlo: když se něco stane, **nejprve bezpečí** – zastavit, zůstat, zavolat pomoc. Pomůže to rychleji než křik a zmatek.

8

OTÁZKY K POROZUMĚNÍ TEXTU

Kde a kdy se příběh odehrává?
Co Veronika u klouzačky uviděla?
Jaký byl její úplně první krok?
Kdo zastavil hru a proč to bylo potřeba?
Koho Veronika přivolala a jak zajistila pomoc?
Jak u zraněného zůstala a čím ho uklidňovala?
Co udělaly ostatní děti, když je poprosila?
K paní učitelce koleno ošetřila?
Kde se kluk cítil potom a kam si sedl?
Které pravidlo si Veronika zapamatovala?

ZAMYSLI SE

Jak mluvit se
něm, aby se cítil
istěji a klidněji?

Jaké jednoduché
pravidlo bys
chtěl/a mít ve
třídě po tomto
příběhu?

8. NEJPRVE BEZPEČÍ

NEJPRVE BEZPEČÍ

Velká přestávka byla plná pohybu. Na hřišti se hrála vybíjená, u prolézaček se smálo několik dětí a po asfaltu svištěly míče. Veronika běžela za balónem a koutkem oka zahlédla, jak se u klouzačky někdo svalil na zem. Kluk podklouzl o kamínek, spadl na koleno a zůstal sedět. Dlaní si držel nohu a snažil se neplakat nahlas.

Veronika zpomalila a hned změnila směr. Nejdřív se rozhlédla, jestli je kolem bezpečno. Míč letěl ještě jednou tím směrem, tak zdvihla ruku a naznačila ostatním, ať hru stopnou. Klekla si vedle kluka, ale nedotýkala se poraněného místa. Řekla jen tiché „jsem tady“ a podala mu kapesník na slzy, které se mu koulely po tvářích a trochu se uklidnit.

„Bolí to,“ vydechl kluk. Z kolena se rozlévala tenká linka krve a drobné kamínky se lepily na kůži. Veronika viděla, že hlava i ruce jsou v pořádku, žádná boule ani velká rána. Zavolala na spolužačku u lavičky, ať doběhne pro paní učitelku a lékárníčku. Sama zůstala u zraněného, aby nebyl sám. Nabídla mu, ať zkusí dýchat pomalu – nádech nosem, výdech pusou – a počítala potichu do tří.

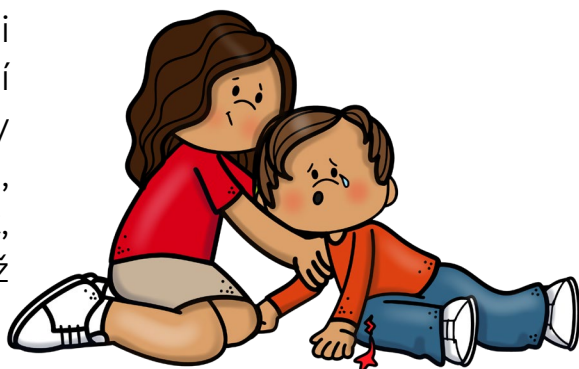
Okolo se zvědavě tlačilo pár dětí. Veronika je poprosila, ať udělají místo. Dva spolužáci se postavili kousek opodál, aby k nim míče znovu nezaletěly. Hřiště se na tom kousku ztišilo. Chlapci se třásly ruce méně než před chvílí a přes zuby se mu prodralo nesmělé „díky“.

Přiběhla paní učitelka s lékárníčkou. Opatrně zraněnému omyla koleno vodou, vyndala kamínky sterilním čtverečkem a přelepila náplastí. Podívala se mu do očí, zeptala se, jestli se mu netočí hlava, a nechala ho chvíli sedět. Veronika mu přisunula láhev s vodou.

Po pár minutách se chlapec zvedl. Opatrně došlápl, dalo se to vydržet. Došli spolu k lavičce a posadili se. Hra se znovu rozběhla, ale už bez tlačení kolem klouzačky. Když zazvonilo, paní učitelka krátce shrnula, co se povedlo: někdo zastavil hru, někdo doběhl pro dospělého, někdo zůstal u zraněného a mluvil klidně. Všechno přesně tak, jak má.

Veronika šla po schodech zpět do třídy s lehkým pocitem v břiše.

Ne proto, že by zachraňovala svět. Jen si všimla, zastavila se a udělala první správný krok. Uložila si do hlavy jednoduché pravidlo: když se něco stane, **nejprve bezpečí** – zastavit, zůstat, zavolat pomoc. Pomůže to rychleji než křik a zmatek.

OTÁZKY K POROZUMĚNÍ TEXTU

1. Kde a kdy se příběh odehrává?
2. Co Veronika u klouzačky uviděla?
3. Jaký byl její úplně první krok?
4. Kdo zastavil hru a proč to bylo potřeba?
5. Koho Veronika přivolala a jak zajistila pomoc?
6. Jak u zraněného zůstala a čím ho uklidňovala?
7. Co udělaly ostatní děti, když je poprosila?
8. Jak paní učitelka koleno ošetřila?
9. Jak se kluk cítil potom a kam si sedli?
10. Jaké pravidlo si Veronika zapamatovala?

Logošík©2025

ZAMYSLI SE

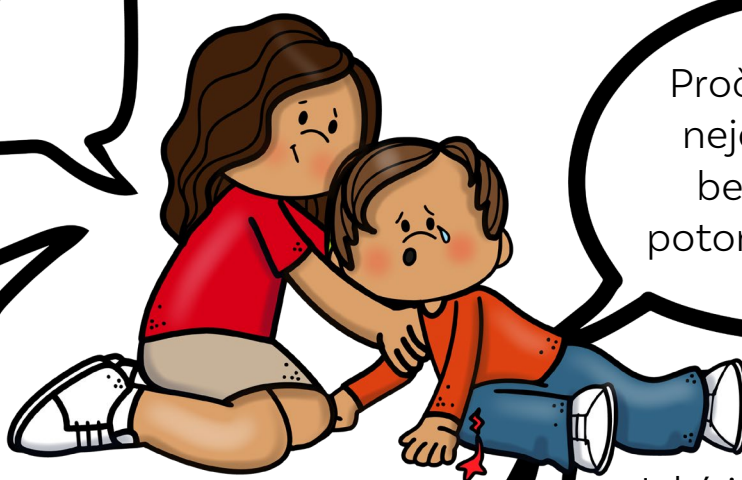
Jaké pocity mohl mít zraněný chlapec?

Proč je důležité nejdřív zajistit bezpečí a až potom pomáhat?

Kdy volat dospělého a kdy je potřeba volat 155?

Jak mluvit se zraněným, aby se cítil jistěji a klidněji?

Jaké jednoduché pravidlo bys chtěl/a mít ve třídě po tomto příběhu?

PRACOVNÍ LIST KE ČTENÍ

Jméno:

Datum:

PŘED ČTENÍM: Podívej se na název a obrázek a dokonči věty:

1. Myslím si, že příběh bude o... ..
2. Vím o tomto tématu, že... ..
3. Chci zjistit... ..

BĚHEM ČTENÍ: Uvědom si:

1. Po prvním odstavci napiš jednu novou informaci, kterou ses dozvěděl/a.
.....
2. Po druhém odstavci napiš otázku, která tě napadla.
.....

PO ČTENÍ: Dokonči tři věty o ději:

1. Na začátku... ..
2. Uprostřed... ..
3. Na konci... ..

Napiš jednu větu, která je podle tebe v příběhu nejdůležitější a proč?

.....
.....

ZAMYSLI SE

1. Jaké emoce v příběhu byly? Vyber
[strach] [radost] [stesk] [překvapení] [odvaha] [zklamání]
2. Co by ti pomohlo, kdybys byl/a na místě hlavní postavy?
.....

SEBEHODNOCENÍ: 1. Jak jsem rozuměl/a textu (zaškrtni):

velmi dobře / většině / potřeboval/a jsem pomoc

2. Jak se mi líbil příběh (vybarvi počet hvězd):

NEJPRVE BEZPEČÍ

Velká přestávka byla plná pohybu. Na hřišti se hrála vybíjená, u prolézaček se smálo několik dětí a po asfaltu svištěly míče. Veronika běžela za balónem a koutkem oka zahlédla, jak se u klouzačky někdo svalil na zem. Kluk podklouzl o kamínek, spadl na koleno a zůstal sedět. Dlaní si držel nohu a snažil se neplakat nahlas.

Veronika zpomalila a hned změnila směr. Nejdřív se rozhlédla, jestli je kolem bezpečno. Míč letěl ještě jednou tím směrem, tak zdvihla ruku a naznačila ostatním, ať hru stopnou. Klekla si vedle kluka, ale nedotýkala se poraněného místa. Řekla jen tiché „jsem tady“ a podala mu kapesník na slzy, které se mu koulely po tvářích a trochu se uklidnit.

„Bolí to,“ vydechl kluk. Z kolena se rozlévala tenká linka krve a drobné kamínky se lepily na kůži. Veronika viděla, že hlava i ruce jsou v pořádku, žádná boule ani velká rána. Zavolala na spolužačku u lavičky, ať doběhne pro paní učitelku a lékárníčku. Sama zůstala u zraněného, aby nebyl sám. Nabídla mu, ať zkusí dýchat pomalu – nádech nosem, výdech pusou – a počítala potichu do tří.

Okolo se zvědavě tlačilo pár dětí. Veronika je poprosila, ať udělají místo. Dva spolužáci se postavili kousek opodál, aby k nim míče znovu nezaletěly. Hřiště se na tom kousku ztišilo. Chlapci se třásly ruce méně než před chvílí a přes zuby se mu prodralo nesmělé „díky“.

Přiběhla paní učitelka s lékárníčkou. Opatrně zraněnému omyla koleno vodou, vyndala kamínky sterilním čtverečkem a přelepila náplastí. Podívala se mu do očí, zeptala se, jestli se mu netočí hlava, a nechala ho chvíli sedět. Veronika mu přisunula láhev s vodou.

Po pár minutách se chlapec zvedl. Opatrně došlápl, dalo se to vydržet. Došli spolu k lavičce a posadili se. Hra se znovu rozběhla, ale už bez tlačení kolem klouzačky. Když zazvonilo, paní učitelka krátce shrnula, co se povedlo: někdo zastavil hru, někdo doběhl pro dospělého, někdo zůstal u zraněného a mluvil klidně. Všechno přesně tak, jak má.

Veronika šla po schodech zpět do třídy s lehkým pocitem v břiše.

Ne proto, že by zachraňovala svět. Jen si všimla, zastavila se a udělala první správný krok. Uložila si do hlavy jednoduché pravidlo: když se něco stane, **nejprve bezpečí** – zastavit, zůstat, zavolat pomoc. Pomůže to rychleji než křik a zmatek.

OTÁZKY K POROZUMĚNÍ TEXTU

1. Kde a kdy se příběh odehrává?
2. Co Veronika u klouzačky uviděla?
3. Jaký byl její úplně první krok?
4. Kdo zastavil hru a proč to bylo potřeba?
5. Koho Veronika přivolala a jak zajistila pomoc?
6. Jak u zraněného zůstala a čím ho uklidňovala?
7. Co udělaly ostatní děti, když je poprosila?
8. Jak paní učitelka koleno ošetřila?
9. Jak se kluk cítil potom a kam si sedli?
10. Jaké pravidlo si Veronika zapamatovala?

Logošík©2025

ZAMYSLI SE

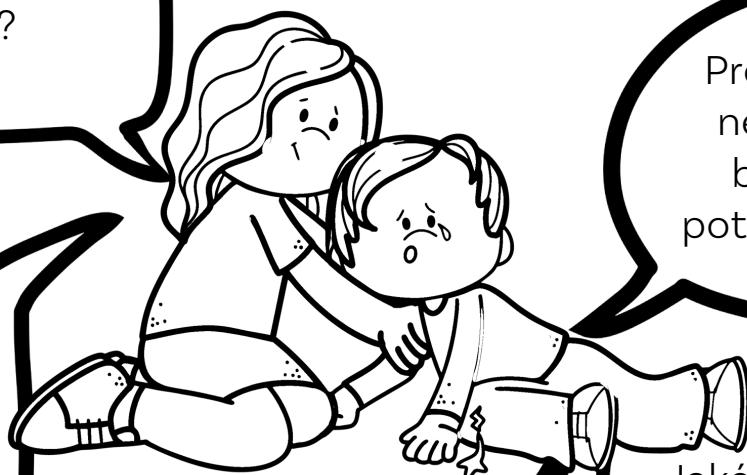
Jaké pocity mohl mít zraněný chlapec?

Proč je důležité nejdřív zajistit bezpečí a až potom pomáhat?

Kdy volat dospělého a kdy je potřeba volat 155?

Jak mluvit se zraněným, aby se cítil jistěji a klidněji?

Jaké jednoduché pravidlo bys chtěl/a mít ve třídě po tomto příběhu?

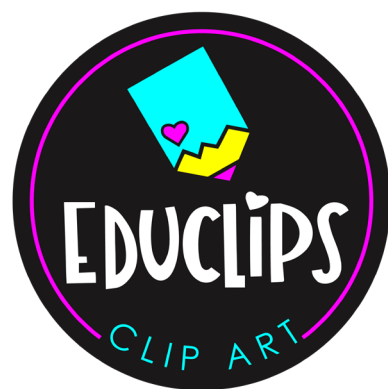

Další šíření, přeposílání, ukládání na úložiště celých listů ani jednotlivých obrázků je zakázáno.

604547961
www.logosik.cz

Obrázky nesmí být kopírovány, šířeny ani používány další osobou.